

Gode intentioner, men ikke meget nyt

Af: Anne Skovmark

Intentionerne bag bogen er rigtig fine, men de kommer ikke ordentligt ud over siderne. Som læser sidder jeg tilbage med følelsen af "Nå ... jamen jeg har da ret godt styr på historieundervisningen" i stedet for at være inspireret.

Fakta

Titel

Historie

Pris

500

Sider

94

Forlag

Meloni

Med bogen "Historie – Mere variation i undervisningen" bliver der – med udgangspunkt i didaktisk forskning hovedsageligt fra 1990'erne – lagt op til, at undervisningen i historie er mest interessant, hvis den er varieret. Som (historie)lærer tænker man allerede før læsningen, at det ved man da godt, og er det ikke logik for enhver underviser? Det gælder vel sådan set i alle fag, gør det ikke?

Lad os vende tilbage til disse spørgsmål senere.

Bogen er inddelt i otte selvstændige artikler med forskellige forfattere. Man kan vælge at læse hele bogen fra ende til anden, eller man kan pluklæse.

Hvis man kan se igennem fingre med, at bogens layout mest af alt minder om et informationskatalog fra Vej & Park, og at der ikke er kræset for, netop, variation i selve udgivelsen, er der da nogle ideer at plukke af til den daglige undervisning. Kapitlerne kommer vidt omkring og dækker alt fra lokalhistorie over gamification af undervisningen til arbejdet med historiske scenarier.

Som lærere er vi alle forskellige, og et kig ind i klasselokalerne vil afsløre mange forskellige former for historieundervisning. Helt personligt fandt jeg mest inspiration – og variation - i kapitlet om historiske scenarier. Med udgangspunkt i sin personlige praksis inspirerer Trine Theut til et forløb om

vikingetiden. Her er der konkrete forslag til at lave mad, filte uld, sætte flethegn op, kærne smør og til at lave en teaterforestilling. Det komplette manuskript kan tages direkte fra bogen. Der er her en tydelig idé og erfaring, der viser, at det, vores elever har "fingrene i", er det, de husker.

Her spørger jeg igen: Ved vi ikke det? Er det ikke også sådan, at de forløb, vi med julelys i øjnene husker og omtaler fra vores egen skoletid, er netop de forløb, hvor vi klædte os ud, lavede mad, spillede musik, byggede hele landsbyer i papmaché og viste det hele frem for vores forældre.

Det korte svar er: JO! Det er sådan, det forholder sig, og vi ved det jo godt.

Bogens kapitler har alle en selvstændig litteraturliste, og det, der springer mig i øjnene, er, at rigtig mange af de kilder, der bruges, er fra 1990'erne og før det. Jovist, der er også nyere kilder, men 90'erne er klart overrepræsenteret.

Alt i alt sidder jeg tilbage, som historielærer, med følelsen af, at jeg ikke er blevet særlig inspireret. Bogens layout alene er dybt uninspirerende og mangler i den grad den variation, den har som en del af sin titel.

Er der virkelig ikke sket mere siden 1990'erne, da jeg selv gik på seminariet? Hvis man skal tro denne bog, er svaret nej, men kan det virkelig passe?

Hvis man samler en flok engagerede historielærere til en temadag og lader dem udveksle erfaringer og materialer, vil jeg umiddelbart tro, at man kan få masser af inspiration til at variere sin undervisning - også uden at disse lærere læser denne bog.

Vandkunsten 12, 1467 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk